

mission om, hvorledes den saa paa de Forslag, der var fremkommet, dels det Forslag, der var stillet af Ministeren og vedtaget i Folketinget, dels de Ændringsforslag, som var stillet i Udvalget. Vi vilde derfor først høre Straffelovskommissionen. Vi sendte den 4. Februar en Skrivelse gennem Justitsministeriet til Straffelovskommissionens Medlemmer. Den 6. Marts om Aftenen fik jeg gennem Ministeriet en Erklæring fra Straffelovskommissionens Medlemmer, bilagt med et udarbejdet Forslag, der i alt væsentligt var det Forslag, der var sendt til Straffelovskommissionen fra os, og som findes i Betænkningen under Nr. 4; det var nærmere udarbejdet, og der var tilføjet en Bestemmelse om Tilhold, det var i det hele taget et fuldt udarbejdet Forslag, som vi enstemmigt gjorde Indstilling om samme Aften. Straks efter, at jeg havde modtaget det, lod jeg det trykke, jeg opholdt mig her, efter at Tingets øvrige Medlemmer forlængst havde forladt Rigsdagen og var rejst hjem, det var mig magtpaaliggende at faa det ud saa hurtigt som muligt, saa at Udvalgets Medlemmer kunde faa det at se og læse det inden det næste Møde i den følgende Uge, naar Rigsdagens Møder blev genoptaget. Jeg fik det sendt ud tillige med en Tilsigelse til et Møde den 13., hvor det hele forelaa. Samme Dag modtog jeg fra Ministeren et Forslag, dateret Dagen før. Som bemærket af den ærede Ordfører i Gaar, var det i Virkeligheden det Forslag, der var stillet af det konservative Folkeparti, men der var tilføjet nogle Bestemmelser fra det Forslag, som var udarbejdet af Straffelovskommissionens Medlemmer.

Da vi stod overfor disse to Forslag, erklærede jeg straks paa mit Partis Vegne, at vi helt og holdent kunde slutte os til det af Straffelovskommissionen stillede Forslag, og at det fra nu af maatte betragtes som vort Forslag, medens det øvrige fra vor Side var bortfaldet. Imidlertid samledes fra anden Side Interessen om det Forslag, Justitsministeren havde stillet, men som ikke opfyldte de Krav, der var opstillet af os, om en strafbar Handling og Sagerne Førelse i Kriminalprocessens Former. Dertil kom, at de Radikale stillede Forslag om en Tilføjeelse om, at Sagerne skulde føres i Kriminalretsprocessens Former. Venstre blev spurgt, om det kunde slutte sig til det af Justitsministeren stillede Forslag. Vi gav det Svar i Udvalget, at skønt vi ansaa Straffelovskommissionens Forslag for det bedste og fremdeles var af den Anskuelse, at vi gjorde bedst i at tage det, vilde vi, da vi hele Tiden havde arbejdet paa at naa til en Forstaaelse i denne

Sag, være villige til at gaa over til det Forslag, der oprindelig var stillet af det konservative Folkeparti og senere var omarbejdet og stillet af Ministeren, mod, at vi fik indført en Bestemmelse om, at Sagerne skulde føres i Kriminalretsprocessens Former, og om, at der skulde foreligge en strafbar Handling. Dette Standpunkt blev det sejrende, og det tiltraadtes fra alle Sider. Saaledes er Stillingen i dette Øjeblik. I Gaar vedtog vi et Forslag til en ny Lov, kan man sige, et Forslag om en anden Affattelse af Loven, og for saa vidt er der naaet den skønneste Enighed ikke alene mellem samtlige Partier, men Forslaget er yderligere tiltraadt af den højtærede Justitsminister.

Naar man har angrebet mit Parti for, at det har sluttet sig til dette Standpunkt, og ment, at vor Stilling ikke var saglig begrundet, men dikteret af personlige Hensyn overfor Ministeren, maa jeg paa det bestemteste protestere derimod, og jeg tror, jeg har en god Støtte i, hvad jeg har paavist angaaende Gangen i denne Sag. Det, man fra første Færd stillede sig saa stejlt afvisende overfor, har man efterhaanden bøjet sig for, saaledes at man har gennemført de Principper, vi fra vor Side har krævet at faa taget i Betragtning, hvis vi skulde kunne yde vor Medvirken. Naar vier naaetsaa vidt, er det vel ikke uden Grund, og vort Standpunkt har en stærk Støtte i den Erklæring, der er kommet fra Straffelovskommissionen. Jeg skal tillade mig at henvise ærede Medlemmer til at læse sidste Stykke af Betænkningen, som Straffelovskommissionens Medlemmer har tilstillet Udvalget. Der nævner de udtrykkeligt: „Sluttelig bemærkes, at vi ikke overser, at der kan rejses Spørgsmaal om at anvende Internering overfor Psykopater, uden atsaadan Foranstaltning behøver at være betinget af Foretagelse af en forbryderisk Handling. En Undersøgelse af dette lige saa vigtige som vidtrækkende og vanskelige Spørgsmaal vilde imidlertid kræve en psykiatrisk Sagkundskab, som vi savner, og allerede af denne Grund har vi ment ganske at maatte undlade at udtale os, end-sige stille Forslag desangaaende.“ Jeg synes, at der i disse Ord, som er saa klart og tydeligt udtalt af de Mennesker, som man har betroet den vigtige Opgave at udarbejde Forslag til en ny Straffelov, er taget afgørende Afstand fra Gennemførelsen af en Lov, hvorefter Folk kan indespærres uden forud at have begaaet nogen forbryderisk Handling; og naar de har gjort dette, er der sikkert ingen, der vil beskyjde dem for, at det er gjort af partiske eller politiske Grunde. Naar de har gjort det, synes jeg, det er det